

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 15. Præparatio ad Eucharistiam in genere. Ex Veteri. Novo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Si dimiserō eos jejunos. Marci 8. 3. Non vult Iesus eos dimittere jejunos, ne deficiant in via. Periclitatur ergo, qui sine cœlesti pane ad optatam mansionem pervenire festinat. Sanctus Hieronymus in Matth. 15. apud Sylveira hic.

Nunc dimittis. Luc. 2. 29. Quidni dimittatur in pace, qui Christum Domini habet in pectore? ipse enim est pax nostra. S. Bernardus serm. de Purif. B. Virg.

Ad cenam nuptiarum Agni. Apoc. 19. 9. Per hanc intelligunt Cyrillus, Theophylactus, Eucharistiam ideo; quia in fine Mundi, seu vitæ Christi, instituta. S. Bernardinus Dom. 14. Pent. cœna ad leniendum horrorem mortis, quem illa excludit. Sylveira hic.

Si quis egreditur è Mundo, si quis è carcere vincitorum domo dimittitur, ut ad regnandum vadat; sumat Iesum in manibus suis, & circumdet eum brachijs suis; totum habeat in sinu: & tunc exultans ire poterit, quod desiderat. Origenes hom. 15. in Luc.

Illud est Viaticum nostri itineris; quod in hac via vitæ alimur, ac nutrimur, donec ad ipsum pergamus de hoc Sæculo. S. Gaudentius tr. 2. in Exod.

Qui nobis ita familiaris dignaris esse in vita; quod à nobis tractaris, consecraris, manducaris; noli nobis alienus esse in morte; sed parce nobis in die mala. Guaricus serm. 5. in Purif. B. Virg.

Caro Christi est Viaticum, spiritus vehiculum: ipse est cibus, ipse cursus Israel, & auriga ejus. Idem serm. 1. in Resurrect.

Varia de bonis, quæ Eucharistia adfert.

Quemadmodum qui est à terra panis, percipiens invocationem Dei, jam non communis panis est, sed Eucharistia, ex duabus rebus constans terrenâ, & cœlesti; sic & corpora nostra percipientia Eucharistiam jam non sunt corruptibilia, ipem resurrectionis habentia. S. Irenæus adv. hæres. l. 4. c. 34.

Eucharistia bona gratia interpretatur. Et quid melius Corpore, & Sanguine, Christi? S. Isidorus l. 6. c. 19.

Bonus Pastor, qui animam suam dat pro ovibus suis. Animam pro illis, Carnem illis: illam in pretium, istam in cibum. Res mira! ipse pasceat, est, ipse, redemptio. S. Bernardus serm. 31. in Cant.

Hæc unio Christi & perceptio Sacramenti, figura est futuræ unionis in patria. Nec mirum, si Filius Dei nunc tribuit nobis Corpus, & sanguinem suum, in alimoniam gratiæ ad tempus, quibus post hanc vitam paratus est dare propriam divinitatem in escam gloriæ in æternum. Instituit Sacramentum hoc 1. ob suæ Passionis perpetuam recordationem. 2. ob suæ eximie charitatis indicium. 3. propter Ecclesiæ consolationem: ut Dominum suum haberet sub Sacramento, quem modò non habet visibili modò. 4. propter nostram subventionem: ut purgemur

virtute hujus Sacramenti à vitijs, gratiâ impleamur, in via confortemur; ad gloriam perducamur. Quidquid enim cibus corporalis facit in carne manducantis, hoc efficit cibus iste spiritalis in anima communicantis. Dionysius Carnh. in Matth. 26.

§. XV.

Preparatio ad Eucharistiam in genere.

Ex Veteri.

Surge, & perambula terram in longitudine, & latitudine sua: quia tibi datus sum eam. Gen. 13. 17. S. Chrysostomus hom. 37. in Gen. surge, & circumi; & dicite tam longitudinem, quam latitudinem: ut possis scire & magnitudinem terræ, quâ frutururus es; & antequam fruaris, spe passus magnam inde voluptatem haurias. Eucharistia terra promissionis. Sed prius meditatione perambula, & vide, quod accipitur sis. Didacus Nilf. Polit. Cœl. p. 1. l. 9. c. 2.

Mimini; sed in platea manebimus. Gen. 19. 2. S. Thomas Aqu. minime supple, nisi nos amplius compellas. Non enim erat dignus eos accipere, & habere, nisi tanta ejus esset charitas, quod compelleret eos. Si Loth post tam demissam humilitatem, postulatam liberalem hospitalitatem, indignus est, cujus domum subeant Angeli: quantus amor, quanta mundities animæ, requiritur, ut Angelorum Dominum excipiamus. Idem ibidem c. 3.

Ibimus viam trium dierum. Ex. 3. 18. Via trium dierum est via fidei, spei, & charitatis: via contritionis, confessionis, & satisfactionis; quibus præparamus nos, & tendimus ad sacrificium Eucharistiæ. Cornelius hic.

Non comedetis ex eo crudum quid. Ex. 12. 9. Crudum cibum manducat, qui nullam circa illum dispositionem, aut præparationem, præmittit. Abulenſis in Matth. 26.

Renes vestros accingetis. Ex. 12. 11. Carnis lumbos castitatis funiculò accingat, sequæ devotionis affectu componat, virtutum se ornent gemmis; quisquis ad sanctum accedit altare divina suscepturus mysteria. Paolenti Dom. 2. Pent.

Assum igni. Ibidem. Jubet eos edere carnes asæ igni: eò quod oporteat eos esse inflammatos Spiritu, qui volunt ad Communionem Christi accedere. S. Cyrillus Alex. lib. 2. in Exod.

Mane quoq; ros jacuit per circuitum castrorum. Ex. 16. 13. Rose prius in terram missò mappam quodammodo explicabat Angelus, ut Hebræus panem exciperet. Quò igitur ore, quâ mente, affectu, & puritate, sumendus ipse DEUS? Velloſo in Judith c. Pa. ræn. 39.

Sanctifica illos hodie, & cras; laventque vestimenta sua: & sint parati in diem tertium: die enim tertio descendet Dominus coram omni plebe. Ex. 19. 10. Si illi jubentur se parare hodie, & cras, ut tertio die

Do-

Dominum in nube excipiant, ejusque verba audiant; nos quanto magis hodie, & eras, preparare debemus, ut Christum intra nos recipiamus? Sylveira in Matth. 6.

Operuit nubes montem, & habitavit gloria Domini super Sinai, regens illum nube sex diebus: septimo autem die vocavit eum de medio caliginis. Ex. 24. 15. 16. Cur non statim primo die illum vocavit? Resp. Ut ab humano consortio separatus totos sex dies ad divinum colloquium se prepararet. Quod si ad alloquendum non tam ipsum DEum, quam Angelum, tanta preparatio necessaria; quanta, obsecro, non modo ad alloquendum, sed etiam amplectendum ipsum DEum in Eucharistia exigetur? Mendoza in 1. Reg. 3.

Quando sederis, ut comedas cum principe, diligenter attende, que apposita sunt. Prov. 23. 1. S. Augustinus tr. 47. & 48. Chrysostomus in Ps. 22. per mensam hanc accipiunt Eucharistiam. In Eucharistia autem summa requiritur consideratio; ut tanti epuli, cibique dignitatem, & pretium æstimes, reverearis, colas, & adores, ut par est. Cornelius hic.

Candor est lucis aeternae. Sap. 7. 26. quantum ad Divinitatem: ideo Hostia est rotunda; quod significat aeternitatem DEI. *Et speculum sine macula.* quantum ad animam: ideo Hostia debet esse purissima, & alba. *Et imago bonitatis DEI.* quantum ad Corpus; per quod complevit suam bonitatem in opere redemptionis. Si digne volumus communicare, habeamus candorem lucis aeternae per veram fidem; speculum sine macula per castitatem; imaginem bonitatis per firmam amicitiam. S. Vincentius Ferr. serm. 1. in Festo Corporis Christi.

Ex Novo.

Ipse vobis demonstrabit cenaculum grande stratum. Marci 14. 15. Græcè, & Syriacè, *paratum.* Hieronymus, *mundatam.*

Reliquit me solam ministrare. Luc. 10. 40. Quomodo se solam dicit Martha, cum habeat ancillas? Janfenius in Concordia: demonstravit, se revereri Dominum, cui digne excipiendo tota esset intenta; nihil satis esse putans. Cogitabat Martha secum, supremam majestatem domo exceperisse: & ideo ad tantum hospitem omnem sedulitatem, pompam, apparatus, ministros, exigua esse putat. Et ideo sororem quoque tanto ministerio exigit. Sylveira hic.

Si d' proferte stolam primam. Luc. 15. 22. De filio prodigo prius vestiendo cogitat pater, quam cibando. Stola prima signat gratiam, annulus bona opera, calceamenta humilitatem. Idem in Joan. 6. q. 15.

Operamini cibum. Joan. 6. 27. An hic facer cibum conficiendus ab hominibus? Docet, ne ad hanc escam edendam accedamus, quin illum prius bonis operibus promereamur. Idem ibidem q. 2.

Mundet se compunctionis, & lacrymarum lavacro; carnis lumbos castitatis funiculò accin-

gat; sicque Dominicæ memor Passionis quisque ad sanctum accedat altare divina suscepturus mysteria. S. Laurentius Just. de casto conubio.

Verè humanâ voce explicari non potest, cum quanta devotione confici, cum quanta cautela dispensari, cum quanta reverentia suscipi, debeat Corpus Christi. Blesensis ep. ad Richardum Episc. London.

§. XVI.

Eucharistiam accede mundus, cum gratia &c.

Ex Veteri.

Lignum etiam vite. Gen. 2. 9. Lignum vitæ meritò dicitur Corpus Domini in Eucharistia: est enim vivorum, ut loquuntur Patres: scilicet à foliis vivis ritè suscipitur; quod significatur verbò *manducare* toties à Christo repetitò. Quippe cum manducare, & bibere, actiones sint vivorum, non mortuorum: ideo, ut ritè hoc Sacramentum suscipiatur, necesse est, ut suscipiens in se habeat vitam gratiæ; manducet, & bibat, Corpus, ac sanguinem Domini. Fernandus hic c. 2. Sect. 4.

Afferam pauxillum aque; & lavabo pedes vestros, & requiescite sub arboribus; ponamque buccellam panis. Gen. 18. 4. 5. Angelis accepturis Christi Corporis figuram, pedum ablutio in dicitur. Licet angelicam habeas puritatem; æquum erit te amplius lavari. Esobar t. 3. Colloq. Chr. Sect. 2. Obl. 7.

Laventque vestimenta sua. Ex. 19. 10. Si Deus præcepit filiis Israel, ut lavarent vestimenta sua ad suscipiendam Legem; quanto major puritas requiritur ad suscipiendum in se, ipsum Legislatorem? Stella in Luc. 2.

Deserviens uniuscujusque voluntati, ad quod quisque volebat, convertebatur. Sap. 16. 21. Deserviens uniuscujusque voluntati existenti de numero bonorum: nam malis insipidus erat cibus. Lyranus. Unde dicebant: *anima nostra jam nauscat super cibo isto levissimo.* Num. 21. 5. Naxera in Jos. 12. Appendic. de Euchar. §. 10.

Mundamini, qui fertis vasa Domini. II. 52. 11. Quanto mundiores esse oportet, qui in manibus, & in corpore, portant Christum, Blesensis ep. ad Richardum.

In quibus nulla esset macula. Dan. 1. 4. Si regi Nabuchodonosor assistebant adolescentuli, in quibus non erat macula; multò magis qui ad Deum accedit, debet esse sine macula. S. Chrysost. in Ps. 14.

Eccce ego mittam vobis fumentum, & vinum; & replebunt in eo. Joel. 2. 19. Caro, aut sanguis, sine oleo Spiritus Sancti non prodest nobis; imò magis officit. Ideo quisquis rectè vult communicare, sic vivat necesse est, ut templum Spiritus Sancti semper esse queat. S. Paschasius l. de Corp. & Sangu. Domini. In eodem cenaculo, in quo celebrata Eucharistici Agni mensa fuit, etiam Spiritus Sanctus in linguis igneis in Apostolos se demisit: ut disceremus; qui Christi domicilium est, debere etiam esse